

видѣ, че не ще може да ся избави отъ тѣхъ опасность само съ свои-ты силы, поиска помощь отъ Императора, кой-то му проводи една чясть отъ войскы-ты си, що бѣхъ въ Тракіѣ; и тѣй ся отвори въ Българіѣ страшенъ междуособенъ бой, кой-то ся продължи доста врѣмя: той ся свърши, когато Петръ сполучи да хване брата си Ивана и да го затвори въ тъмницѣ; тогази бунтовници-ти помирясахъ. Подиръ малко Иванъ быде испроводенъ въ Цариградъ спорядъ исканіе-то на Императора, кой-то стана посрѣдникъ за да смири два-та братія. Въ това врѣмя понеже Князь-тъ, ся намираше вече въ принкѣ-тъ, нѣмаше що друго да прави, освѣнь да склони на всеичко, щото му ся искаше отъ Прѣславскыя Дворъ. И тѣй Иванъ ся отрѣче съ клятвѣ не само отъ Българскѣ-тъ Царскѣ коронѣ, нъ и отъ само-то си отечество съ обѣщаніе, че вѣчно нѣма да стѣпи въ него. Тогази Императоръ-тъ му даде довольно богатство и голѣмо помѣстіе за живѣяніе въ Азіѣ, дѣто го и ожени за една знаменитѣ Гъркыниѣ (941 г.).

Въ това врѣмя, додѣто слѣдвахъ междуособны-ты борбы въ Българіѣ, Сърби-ти и Хървати-ти, подбудени още отъ първый искатель, на Българекѣ-тъ коронѣ, Михаила, поддигнахъ ся подъ прѣдводителство на Сърбскыя начяльникъ *Чеслава*, който бѣ побѣгнѣлъ изъ Прѣславъ, и слѣдъ нѣколко успѣшны борбы, сполучихъ да ся освободятъ отъ Българекѣ-тъ власть и да станѣтъ независими (943 г.).

Тѣй сѣщо и на Унгры-ты, като съѣзници на Михаила Симеоновъ, отвори ся благопріятенъ случай